

un salt a l'esquerra amb polítiques d'habitatge

CRISTINA ANDREU

A Salt, com en molts d'altres municipis, és l'evidència que quan es deixa al mercat la regulació d'un dret fonamental com l'habitatge, el desastre està servit. I és així perquè el mercat, el sector privat, es mou amb ànim de lucre ràpid i sense avaluar els efectes a curt, mig o llarg plaç. L'habitatge és un dels eixos fonamentals per a l'estructuració de les famílies, doncs no és només un espai físic on protegir-se -un sostre-, és un espai de socialització primari des del que s'articulen bona part de les relacions de les persones: la comunitat, el barri, les institucions de barri (escola, centre sanitari, centre social). És on les persones

iniciem la nostra educació cívica, aprenent a saludar als veïns a l'escala o a l'ascensor i a interessar-nos per la salut de la iaia vidua que viu a sota i que, en alguna ocasió, ens ha fet de cangurs quan hem estat malalts. L'habitatge és la llar, és el replà, és el hall de l'entrada i és el carrer.

En els darrers anys, les polítiques iniciades en matèria d'habitatge han tingut en compte tot això: la llar, assegurant un habitatge digne per a tothom, el replà i l'entrada, fomentant polítiques de rehabilitació, de mediació comunitària, i el carrer, duent a terme plans de barris que permetien portar el desenvolupament més integral de zones deprimides a partir de millorar els elements físics, però també els econòmics, els socials i els culturals.

En aquests darrers anys s'han desplegat a Salt totes aquestes noves polítiques entorn a l'habitatge que han permès, entre d'altres, disposar d'un equip de persones especialitzades en temes d'habitatge a l'Oficina d'Habitatge, instal·lar ascensors en edificis on viu gent gran que no podia fer front a aquesta despesa, ajudar a més de 600 famílies, joves, persones grans a poder fer front a les despeses del lloguer de l'habitatge, destinar dues persones per poder gestionar els conflictes que es donen en el dia a dia de comunitats de propietaris, etc. I ara, què? Ara cal seguir apostant per tota aquesta feina iniciada i fer un Salt a l'esquerra, denunciant a les entitats financeres que fan fora les persones dels pisos que no poden pagar per tancar-los després i esperar nous aires especulatius. Cal fer ús de la llei pel Dret a l'Habitatge i, en el marc de les necessitats socials i la demanda d'habitatge digne, passar a l'expropiació forçosa, doncs les mesures de foment no han estat suficientment atractives i els bans i les caixes no estan posant a disposició de les persones aquests habitatges del que, en alguns casos, no paguen ni les despeses comunitàries.

Cal seguir apostant per tot allò que en el seu moment va establir el Pla Local d'Habitatge de Salt, el primer de les comarques gironines, i les propostes que ja es van anar concretant, com l'Àrea de Renovació Urbana. Cal vertebrar un canvi real al municipi amb polítiques valentes, rigoroses, que suposin una inversió important de diners perquè allò que avui tenim i que si no intervenim anirà a pitjor, passi a ser un valor positiu del municipi. Cal ajudar totes les persones que, havent perdut la feina, havent reduït els seus ingressos, no poden fer front a les despeses que suposa l'habitatge. Cal buscar solucions creatives a les noves situacions de necessitat, compartint habitatges amb el suport de l'Oficina d'Habitatge.

A Salt li calen polítiques d'esquerres de debò.

Font del document:

<http://www.diaridegirona.cat/comarques/2011/05/18/salt-lesquerra-politiques-dhabitatge/487805.html>